

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ο νέος που δικαιούται να μας δείξει πώς είναι η ζωή

Το πρώτο του βιβλίο παρουσιάζει ο 25χρονος πτυχιούχος, που κέρδισε τη μάχη για τη ζωή μετά το σο-

βαρό τραυματισμό του πριν από εννέα χρόνια έξω από το λύκειό του στην Καλαμαριά. Παράλληλα κάνει το μεταπτυχιακό του. **» 25**

Στα 25 του χρόνια κινείται με αναπηρικό καρότσι αλλά δεν είναι καθλωμένος

Δ. Αντωνίου Ο νέος που δικαιούται να μας δείξει πώς είναι η ζωή

Το βράδυ της 14ης Οκτωβρίου 2006 η κοινωνία της Θεσσαλονίκης πάγωσε στο άκουσμα της είδησης ότι ένα 16χρονο παιδί τραυματίστηκε σοβαρότατα έξω από το 7ο γενικό λύκειο της Καλαμαριάς, το οποίο τελούσε υπό κατάληψη, όταν, την ώρα που στεκόταν στο πεζοδρόμιο μαζί με δύο φίλους του, έπεσε επάνω του ασυνείδητος οδηγός που έτρεχε με ιλιγγιώδη ταχύτητα.

Της Βαρβάρας Ζούκα

Μαθητές, γονείς, εκπαιδευτικοί, χιλιάδες κόσμου κινητοποιήθηκαν από την πρώτη στιγμή, προσπαθώντας να υποστηρίξουν έμπρακτα το 16χρονο τότε αγόρι στην πολύμηνη μάχη που έμελλε να δώσει, ώστε κατ' αρχήν να κρατηθεί στη ζωή και μετέπειτα να μάθει να κινείται επάνω σε ένα αναπηρικό καροτσάκι. Ο άτυχος μαθητής της β' λυκείου υπέστη συντριπτικό κάταγμα στον αυχένα και ολική ρήξη νωτιαίου μυελού. Χρειάστηκε να υποβληθεί σε επάλληλες χειρουργικές επεμβάσεις, να νοσηλευτεί επί μακρόν στο "Παπανικολάου" και σε εξειδικευμένο κέντρο αποθεραπείας στη Σουηδία, ενώ υπέστη ακόμη ακρωτηριασμό του δεξιού χεριού του από το ύψος του ώμου και τραχειοστομιά.

Σήμερα ο 25χρονος πλέον Δημήτρης Αντωνίου συγκινεί διπλά με τη δύναμη της ψυχής και την ευρύτητα του πνεύματός του. Αν και εξακολουθεί -εννέα ολόκληρα χρόνια μετά το τραγικό ατύχημα που άλλαξε τη ζωή του- να κινείται επάνω σε ένα ηλεκτρικό καρότσι, ο Δημήτρης είναι κάθε άλλο παρά καθλωμένος.

Αντίθετα έχει ανοίξει τα φτερά του στις επιστήμες, έχοντας ολοκληρώσει τις σπουδές του στο τμήμα Φυσικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και συνεχίζοντας τώρα με μεταπτυχιακές σπουδές στην οικονομική θεωρία στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Ο ίδιος ανυπομονεί να ενταχθεί στην παραγωγική διαδικασία. "Οι μεγαλύτεροι οικονομολόγοι προέρχονται από το χώρο της φυσικής", λέει χαρακτηριστικά. Εξάλ-

Ο Δημήτρης Αντωνίου έδωσε τη μάχη για τη ζωή πριν από εννιά χρόνια όταν τραυματίστηκε σοβαρά έξω από το λύκειό του στην Καλαμαριά που βρισκόταν σε κατάληψη. Έκτοτε κινείται σε αναπηρικό καροτσάκι αλλά η δύναμη της ψυχής του τον πηγαίνει παντού.

Στο τέλος του μήνα ο Δημήτρης, που έχει τελειώσει τις σπουδές του στο ΑΠΘ και κάνει μεταπτυχιακό στο ΠΙΑΜΑΚ, παρουσιάζει το πρώτο του βιβλίο με τίτλο «Έτσι είναι η ζωή»

λου ήδη σε συνεργασία με έναν καθηγητή του από το πανεπιστήμιο έχει βάλει στα σκαριά την προετοιμασία μιας καινούργιας έρευνας στο πεδίο των πηγών ενέργειας.

ΕΤΣΙ ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗ...

Ο Δημήτρης Αντωνίου αυτήν την περίοδο κάνει τα πρώτα βήματά του στο χώρο της συγγραφής βιβλίων. Στις 28 Μαρτίου παρουσιάζεται η πρώτη συλλογή διηγημάτων, που φέρει την υπογραφή του, σε εκδήλωση που οργανώνει ο αθλητικός και πολιτιστικός σύλλογος "Ναύαρχος Βότσης" με την υποστήριξη και του δήμου Καλαμαριάς. Η εκδήλωση, όπως αναφέρει η γενική γραμματέας του συλλόγου Μαλάμω Παπαδοπούλου, θα πραγματοποιηθεί στις 7 το απόγευμα στο δημοτικό θέατρο Καλαμαριάς "Ν. Βότσης", το οποίο βρίσκεται στους χώρους του 5ου λυκείου, στη συμβολή της Μεγάλου Αλεξάνδρου με την Ανατολικής Θράκης.

Το πρώτο βιβλίο του Δημήτρη φέρει τον τίτλο "Έτσι είναι η ζωή", που, όπως

χαρακτηριστικά αναφέρει ο ίδιος, "είναι μία φράση τόσο ασαφής, που όμως οι απελευθερωτικές ιδιότητες της μπορούν να μαγνητίσουν τον καθένα". Μάλιστα το βιβλίο, το οποίο θα παρουσιάσει ο δόσκαλος και συγγραφέας Ισιδώρος Ζουργός, περιλαμβάνει μεταξύ άλλων και δύο αυτοβιογραφικά διηγήματα.

"Είχα την ανάγκη να εξωτερικεύσω ορισμένα πράγματα, γι' αυτό και αποφάσισα να αποτυπώσω στο χαρτί τις σκέψεις που συνήθως κάνω τα βράδια, καθώς ούτως ή άλλως δεν μπορώ να κοιμηθώ καλά. Μέσα από δύο διηγήματα που έχουν περιληφθεί στο βιβλίο ήθελα να πω τη δική μου ιστορία. Και μέσα από τα υπόλοιπα διηγήματα όμως θέλησα να περνούν μηνύματα, που έχουν ιδιαίτερη αξία για τους νέους, για σοβαρά ζητήματα, όπως το κάπνισμα, η βία, η διαφορετικότητα κ.ά.", λέει ο Δημήτρης Αντωνίου.

Η ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΓΚΡΑΦΙΤΙ

Την ίδια ώρα ο Δημήτρης δεν εγκατέλειψε μία από τις μεγαλύτερες αγάπες του, όπως περιγράφει την τέχνη του γκράφιτι. "Θυμάμαι η πρώτη φορά που επισκέφθηκα το δήμο Καλαμαριάς ήταν στα 13 μου χρόνια, για να ζητήσω την άδεια για ένα γκράφιτι που είχα κατά νου. Τότε δεν μου είχαν δώσει την άδεια. Μετά το ατύχημα εγκατέλειψα το μεράκι μου. Λίγα χρόνια αργότερα όμως συνάντησα

έναν παλιό μου φίλο και έπειτα άλλον έναν κι έτσι σιγά σιγά ξαναστήσαμε την ομάδα μας. Στην αρχή γράφαμε το σύνθημα c'est la vie (έτσι είναι η ζωή), που αποτελεί και το μόντο της δικής μου ζωής. Στη συνέχεια αρχίσαμε να επιλέγουμε κι άλλες παραστάσεις, χρησιμοποιώντας πάντοτε χαρούμενα χρώματα, με σκοπό να ομορφύνουμε τους χώρους όπου συνανθροίζονται παιδιά", παρατηρεί ο Δημήτρης.

Στο πάρκο των Χαμένων Πατρίδων στην Καλαμαριά ξεχωρίζει το γκράφιτι που έκανε η ομάδα c'est la vie, απεικονίζοντας σε μία κίνηση γεμάτη συμβολισμούς τον ίδιο τον Δημήτρη επάνω σε ένα αναπηρικό καροτσάκι, που όμως έχει φτερά. Αυτήν την περίοδο ο Δημήτρης με την παρέα του έχουν αναλάβει να ομορφύνουν τους χώρους του 11ου δημοτικού σχολείου στην Καλαμαριά. "Δημιουργήσαμε μία κουκουβάγια και επιλέξαμε το σύνθημα 'αγαπάμε το σχολείο', υπογραμμίζει ο ίδιος.

Μετά το ατύχημα, όπως περιγράφει ο ίδιος ο Δημήτρης στο πρώτο βιβλίο που ετοιμάζεται να εκδώσει, "δέθηκα με γονείς και φίλους, ερωτεύτηκα τη μουσική και τη λογοτεχνία και γενικά ενδιαφέρονται και ασχολούμαι με στιδήποτε. Όσο κι αν ωρίμασα όμως, απώτερος σκοπός μου δεν είναι άλλος παρά να βρω και να νιώσω ξανά, όπως το παιδί που κάποτε ήμουν...".